

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16045 van 18 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BERGMANS voor de verzoekende partij verschijnt en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 januari 2008, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 19 mei 2008, verstuurd op 23 mei 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U beweert van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren in Zaydabad, provincie Logar. U zou Pashtun van origine zijn. U bent ongeveer 5 jaar geleden naar het Verenigd Koninkrijk geweest, waar u twee jaar verbleef. U bent begin 2005 door de UK Immigration Service naar Afghanistan teruggestuurd. U beweert dat uw vader voor de Taliban vocht en dat hij één maand voor uw vlucht uit Afghanistan door hen werd gedood omdat hij wou stoppen met vechten. Uw familie zou bedreigd zijn en u zou gevlucht zijn uit angst gedood te worden door de Taliban. U was drie à vier maanden onderweg en kwam in België aan, waar u zich op 18 januari 2008 vluchteling verklaarde. U legt ter staving van uw asielaanvraag enkel de repatriëringdocumenten van het Verenigd Koninkrijk voor en een kaart van het vertrekcentrum. U legt tevens enkele blanco invulformulieren voor.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse herkomst en bijgevolg ook niet aan diens asielrelaas;
 - om deze reden kan evenmin subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoeker werpt op dat hij wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voren heeft gebracht waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk werd vervolgd door de Afghaanse autoriteiten en dat de bestreden beslissing niet op alle aangebrachte redenen antwoordt.

Verzoeker stelt dat zijn gebrekkige kennis betreffende Logar en Afghanistan te wijten is aan de hoge stressfactor dewelke gepaard gaat met verhoren voor de asielinstanties.

- 2.1.2. De overheid bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer de asielzoeker geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen, tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Uit

vaste rechtspraak blijkt dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst v (R.v.St., nr. 114.251 van 6 januari 2003, R.v.St., nr. 115.776 van 12 februari 2003). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker onder meer de Afghaanse kalender niet kent, dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn woonplaats, dat hij niet op de hoogte is van het bestaan van de Logar rivier, dat hij een foute situering van buurdorpen geeft, dat hij niet op de hoogte is van feestdagen of bekende figuren in Afghanistan en dat hij niets weet te vertellen over incidenten of gevechten in zijn regio. De Commissaris-generaal besloot dan ook terecht dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse afkomst en nationaliteit. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met zijn beweerde afkomst.

Waar verzoeker stelt dat hij overmand was door stress en dit zijn gebrek aan kennis moet verklaren, stelt de Raad vast dat de kennisvragen die aan verzoeker werden voorgelegd concrete en evidente feitelijkheden betreffen die ook door personen onder stress of met een laag intelligentiepeil hadden kunnen beantwoord worden. Uit het gehoorverslag en meer in het bijzonder uit de antwoorden van verzoeker op alle aan hem gestelde vragen blijkt niet dat verzoeker op dat ogenblik onderhevig was aan stress. Hoe dan ook, elk gehoorgesprek brengt stress en emoties teweeg, verweerder merkt dienaangaande op dat de interviewer hier wel degelijk rekening mee houdt. In casu is stress bijgevolg geen geldige verschoningsgrond voor het gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker.

- 2.1.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. Verzoeker verwijst naar de slechte veiligheidssituatie in Logar en vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.
- 2.2.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.